

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/87/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124254650
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6124254650.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedu senátu JUDr. Jany Vargovej (sudkyne spravodajkyne) a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jozefa Šuleka, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., IČO: 50 387 189, so sídlom Priemyselná 10, 038 52 Sučany, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, Martin, IČO: 55 732 453, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 583,12 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 2C/43/2024-197 zo dňa 21.2.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 202,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 202,20 Eur od 21.10.2023 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v intenciách ust. § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 6, 8, § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z.; § 442 ods. 1, § 517 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Považoval v konaní za nesporné, že dňa 24.07.2023 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Volkswagen Passat, EČV. A., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená B. B.. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Nebolo sporné, že poškodená si za účelom zabezpečenia svojich potrieb z dôvodu poškodenia jej motorového vozidla, pristúpila k prenajatiu náhradného vozidla u žalobcu, a to vozidla značky zn. HYUNDAI TUCSON mild hybrid, EČV. C.. Zo zmluvy o prenájme vozidla č. 530/706 zo dňa 05.09.2023 súd zistil, že žalobca poskytol poškodenej predmetné vozidlo od 05.09.2023 a nájom trval do 22.09.2023, pri dohodnutej dennej sadzbe 70 Eur. Prenájom vozidla za 18 dní, t.j. od 05.09.2023 do 22.09.2023 vyúčtoval žalobca žalovanej faktúrou č. 230557 zo dňa 22.09.2023, splatnou 6.10.2023 na sumu 1.259,93 Eur. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22.09.2023 v spojení s Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 22.09.2023 súd zistil, že poškodená postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Nesporným v danej veci bolo tiež, že dňa 06.10.2023 došlo k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti, na základe ktorého žalovaná vyhotovila Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 06.10.2023 a uhradila žalobcovi sumu 1.057,73 Eur predstavujúcu nájomné za obdobie 16 dní, keď žalovaná nerozporovala v konaní, ako ani v oznámení o poistnom plnení výšku denného nájomného, avšak sumu za nájomné v rozsahu 18 dní znížila o nájomné za 2 dni, keď mala za to, že priznaná doba 18 dní je primeraná doba zapožičania náhradného vozidla.

3. Žalovaná pred súdom prvej inštancie uviedla, že uznáva náhradu za nájom náhradného vozidla len 16 dní, nakoľko len tieto náklady považuje za účelne vynaložené. Namietala jednak dobu zvyšných uplatnených dní nájomného, keď bola toho názoru, že oprava poškodeného vozidla trvala neprimerane dlhú dobu a zároveň namietla dobu prenájmu náhradného vozidla a to pokiaľ sa týka dňa 22.09.2023, keď oprava bola vykonaná už dňa 21.09.2023, ktorá skutočnosť vyplýva z faktúry a ktorá skutočnosť v konaní sporná nebola. Súd prvej inštancie konštatoval, že sporným v konaní bola preto doba trvania nájmu v rozsahu 2 dní nad rozsah žalovanou uznaných 16 dní a zároveň osobitne sporným bol deň 22.09.2023, kedy podľa žalovanej nebol účelný nájom náhradného vozidla v tento deň.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná v konaní predložila odborné vyjadrenie č. 26/2024 vypracované znalcom: Ing. Eva Zachardová. Znalec sa v odbornom vyjadrení mal zaoberať posúdením časového rozsahu opravy vozidla značky Volkswagen Passat, EČV: A., tzn. poškodeným motorovým vozidlom. Zo záverov odborného vyjadrenia vyplýva, že je možné uvažovať z technického hľadiska s primeraným časovým rozsahom opravy vozidla v rozsahu, ako bolo poškodené pri škodovej udalosti v úrovni 11 pracovných dní, čo sa rovná 15-tim kalendárnym dňom. Žalobca v konaní predložil odborné vyjadrenia vypracované v iných konaniach pri iných poškodených motorových vozidlách, kde znalci konštatovali nemožnosť stanoviť posúdenie časového rozsahu opravy vozidla (č.l. 145 spisu - odborné vyjadrenie č. 8/2024, č.l. 152 spisu - odborné vyjadrenie č. 11/2024, č.l. 161 spisu - odborné vyjadrenie č. 4/2024). Zo záverov znalcov uvedených v predložených odborných vyjadreniach vypracovaných v obdobných veciach vyplýva, že určenie časového rozsahu opravy vozidla bez podrobného skúmania konkrétneho prípadu by bol len odhad, ktorý nezodpovedá reálnemu a skutočnému počtu dní opravy vozidla.

5. S poukazom na vykonané dokazovanie dospel súd prvej inštancie k záveru, že skutková obrana žalovanej v konaní nemá svoje opodstatnenie. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie jednoznačne vyplynula doba, počas ktorej bolo vozidlo poškodené v oprave. Počas celej doby, kedy bolo poškodené vozidlo v oprave, mala poškodená prenajaté náhradné vozidlo. Preto je súd prvej inštancie toho názoru, že za dobu, pokiaľ svoje vlastné vozidlo nemohla poškodená používať (v dôsledku poškodenia vozidla klientom žalovanej), mala právo na prenájom náhradného vozidla, ktoré právo aj využila. Pokiaľ žalovaná poukázala na tú skutočnosť, ktorá podľa jej názoru vyplynula z predloženého odborného vyjadrenia, súd prvej inštancie poukázal na samotný záver znalca v ňom predloženom odbornom vyjadrení, že je možné znalecky konštatovať iba závery o predpoklade dĺžky opravy vozidla z technického hľadiska. V predmetnom prípade však nastala situácia opravy poškodeného motorového vozidla v konkrétnom autoservise, v ktorom konkrétnom autoservise (jedná sa o značkový a žalovanej zmluvný autoservis) bolo vozidlo v oprave po dobu 18 dní, tzn. nie dobu, po ktorú by bolo eventuálne snád' technicky možné vozidlo opraviť. Znalec neposudzoval dobu, po ktorú by bolo v možnostiach konkrétneho značkového servisu (zmluvného autoservisu žalovanej) opraviť poškodené motorové vozidlo, neposudzoval, koľko vozidiel mal autoservis prijatých v oprave v konkrétne dni, ako dlho trvalo objednanie konkrétnych súčiastok, koľko zamestnancov malo v rozhodnom čase dovolenku, boli práceneschopní, koľkí zamestnanci boli na pracovisku a mohli sa venovať oprave poškodeného motorového vozidla. Tzn. predloženým odborným vyjadrením nebolo možné dospieť k záveru, že by v predmetnom konkrétnom prípade trvala z neopodstatnených dôvodov na strane autoservisu neprimerane dlho, keď nijaké pochybenie na strane autoservisu sa nezistilo. Pokiaľ by aj bolo zistené, že vozidlo bolo zbytočne a neprimerane dlho v autoservise, k tomu súd prvej inštancie uviedol, že poškodený nemal nijakú možnosť ovplyvniť konanie značkového autoservisu, v ktorom bola vykonávaná oprava jeho poškodeného vozidla, potom nemôže znášať následky neopravenia vozidla v skoršom čase (technicky eventuálne možnom), keď dokonca v konaní ani nebolo preukázané, že by autoservis Galimex s.r.o. pracovisko Žilina mal reálne možnosti poškodené vozidlo opraviť v znalcom tvrdenej lehote 11 alt. 12 pracovných dní, ako na to poukazovala žalovaná v spojení s predloženým odborným vyjadrením. Naopak je to práve žalovaná, ktorá musí znášať následky spojené s dĺžkou opravy motorového vozidla poškodené, keď nepreukázala, že by ponúkla poškodené vozidlo opraviť v konkrétnom (inom) autoservise, kde by skutočne bolo v možnostiach autoservisu vykonať opravu v čase kratšom, ako tomu bolo oproti autoservisu Galimex s.r.o. V takomto prípade odmietnutia vykonania opravy v autoservise, ktorý by bol ponúknutý zo strany žalovanej pre opravu poškodeného motorového vozidla zo strany poškodené, by žalovaná snád' mohla namietat' dobu opravy poškodeného motorového vozidla. V predmetnom prípade však ilustrovaná situácia nenastala. Žalovaná svojvoľne krátila náhradu za prenájom náhradného motorového vozidla. Poškodená pri odovzdávaní poškodeného motorového vozidla nemá možnosť zistiť, ako dlho bude reálne trvať oprava poškodeného motorového vozidla, nemá

možnosť ovplyvniť dĺžku opravy (a to ani keby vopred vedel, aká by mala byť predpokladaná dĺžka opravy vozidla z technického hľadiska). Ak by aj zisťovala, ktorý autoservis by bol schopný opraviť vozidlo čo najrýchlejšie (čo však rozhodne nie je jej povinnosť), neznamená to, že by dĺžka opravy reálne trvala tak, ako by to bolo poškodenej vopred avizované. Je úplne v poriadku očakávať, že doba opravy sa vplyvom nepredvídateľných situácií (napr. PN zamestnancov, dovolenky, nedodanie súčiastok, neskoré dodanie súčiastok, reklamácie s dodaním nesprávnych súčiastok) môže predĺžiť. Uvedená skutočnosť zo strany znalca v odbornom vyjadrení zohľadnená nebola, keď sám uviedol, že konštatuje technickú možnosť opravy vozidla, nie reálnu možnosť opravy vozidla v konkrétnom autoservise. Je evidentné, že znalec bez návštevy konkrétneho autoservisu ani k reálnej možnosti opravy vozidla v konkrétnom autoservise dospieť nemohol. S poukazom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie ustálil, že žalobcovi (ako právnenému nástupcovi poškodeného) vznikol nárok na náhradu nájomného po celú dobu, pokiaľ bolo poškodené vozidlo v oprave, keď počas doby opravy mal poškodený zapožičané náhradné vozidlo. Neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenej, aby hľadala najrýchlejšiu opravovňu, resp. robil preukázateľne výber medzi servismi a požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú tak, aby čo možno v najväčšej miere vyhovel poisťovní škodcu. Zároveň súd prvej inštancie zdôraznil, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by bolo motorové vozidlo v autoservise po určitú dobu bezdôvodne, kedy by sa na vozidle nepracovalo z dôvodu napríklad neprimerane dlhej čakacej doby na dodanie náhradného dielu. Rovnako, vzhľadom na vyjadrenie žalovanej o nenuťnosti ponechania poškodeného vozidla v autoservise po celú dobu opravy, keď vozidlo bolo pojazdné, súd prvej inštancie uviedol, že nie je možné očakávať od poškodenej, že si bude na dennej báze zisťovať, či v konkrétny deň bude na jej motorovom vozidle pracované a pokiaľ nie, si motorové vozidlo prevezme. Je logické prijať záver, že pokiaľ je vozidlo ponechané v autoservise za účelom opravy a vopred neexistuje vedomosť o tom, že na vozidle nebude možné v rozsahu niekoľkých dní vykonávať činnosť (napr. z dôvodu čakania na dodanie dielu, prípadne kým bude konkrétny pracovník na vozidle pracovať), nemá poškodená inú možnosť, ako počkať, kým bude vozidlo opravené a za tým účelom ho ponechať v autoservise. Samotná žalovaná v konaní poukázala na ľahké poškodenia na vozidle, netvrdila, že by bolo nutné čakať na dlhé dodanie dielov, potom je rozumné zo strany poškodeného očakávať, že na jeho vozidle bude zo strany autoservisu pracované priebežne. Opak v konaní preukázaný pritom nebol. Súd prvej inštancie v súvislosti s uvedeným zdôraznil, že autoservis Galimex je zmluvným autoservisom žalovanej, ktorá nerozporovala predloženú faktúru na opravu vozidla, ani dobu opravy vozidla voči autoservisu, či rozsah opravy poškodeného motorového vozidla. V súvislosti s opravou poškodeného motorového vozidla žalovaná voči svojmu zmluvnému autoservisu nevzniesla žiadne námietky, keď po celú túto dobu poškodená nemohla využívať svoje motorové vozidlo. Naproti tomu žalovaná namietala dobu, po ktorú bolo vozidlo v servise voči žalobcovi, ako právnenému nástupcovi poškodenej, ktorá si prostredníctvom prenajatého náhradného vozidla iba reparovala stav, ktorý nie jej zavinením nastal. Súd prvej inštancie zdôraznil, že právne právna predchodkyňa žalobcu je tu poškodená, ktorej prioritne je nutné reparovať vzniknutý stav.

6. Žalovaná v konaní ďalej rozporovala dobu nájmu náhradného vozidla dňa 22.09.2023, keď z predloženej faktúry za opravu poškodeného vozidla vyplývalo, že vozidlo bolo opravené už dňa 22.09.2023, tzn. v tejto deň mala mať poškodená (právna predchodkyňa žalobcu) svoje motorové vozidlo k dispozícii. Žalobca v konaní nerozporoval, že by dňom 22.09.2023 bolo vozidlo skutočne opravené, keď uvedená skutočnosť vyplýva aj z predloženej faktúry, ktorá faktúra bola vystavená spoločnosťou - autoservisom GALIMEX s.r.o. za opravu motorového vozidla poškodenej. V konaní neboli produkované skutkové tvrdenia, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že k ukončeniu opravy motorového vozidla poškodeného došlo iným dňom ako dňom vyplývajúcim z predloženej faktúry, t.j. dňom 22.09.2023, tzn. oprava vozidla bola nesporne ukončená dňa 22.09.2023. V konaní nebolo preukázané, že by poškodený mal reálnu možnosť vyzdvihnutia opravy motorového vozidla dňa 22.09.2023, keď predmetná oprava mohla byť uskutočnená aj v poobedných hodinách, či v uvedených hodinách mohla byť poškodenému oprava oznámená. Žalovaná si z dátumu uvedenom na faktúre vyvodila dôsledky bez toho, aby sama ďalej skúmala, či skutočne v predmetný deň bolo vozidlo pripravené na vyzdvihnutie. Z faktúry za opravu motorového vozidla nie je možné jednoznačne konštatovať, že už v deň vystavenia faktúry servisom si poškodený môže motorové vozidlo prevziať, a teda aj to, že nájom náhradného motorového vozidla mohol byť týmto dňom ukončený (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/37/2022). V konaní nenastala situácia, kedy by si poškodená motorové vozidlo vyzdvihla o niekoľko dní, keď poškodená si motorové vozidlo vyzdvihla deň po uskutočnenej tvrdenej oprave poškodeného motorového vozidla. Záverom súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní nebolo preukázané a ani nie je možné jednoznačne konštatovať, že už v deň vystavenia faktúry servisom bolo možné, aby si

poškodená opravené vozidlo prevzala, tzn. či nájom náhradného vozidla mohol byť týmto ukončený (rovnaký záver prijal Krajský súd v Žiline, sp. zn. 7Co/37/2022). Súd je potom toho názoru, že užívanie prenajatého náhradného vozidla počas doby po oprave vozidla až do skutočného odovzdania opraveného motorového vozidla, ktoré v predmetnom prípade predstavuje jeden nasledujúci deň, bolo v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou (poistnou udalosťou).

7. Súd prvej inštancie v bode 38. napadnutého rozsudku konštatoval, že pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovanej nemohla poškodená užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musela prenajať vozidlo – až do doručenia krycieho listu. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté vozidlo. Súd prvej inštancie konštatoval, že podľa jeho názoru je daná príčinná súvislosť medzi vznikom škody spôsobenej dopravnou nehodou a nákladmi za prenájom vozidla v celom rozsahu, tzn. aj po dobe, kedy bolo poškodené vozidlo opravené, keď však predmetné vozidlo bolo právnomu predchodcovi žalobcu odovzdané až po vystavení krycieho listu zo strany žalovanej.

8. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovi prináleží náhrada nájomného za obdobie celých fakturovaných 18 dní. Žalobca vyfakturoval poškodenú za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o prenájme vozidla zo dňa 05.09.2023 a to faktúrou č. 230557 zo dňa 22.09.2023 sumu 1.259,93 eur. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalovanou v sume 1 057,73 eur, je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 202,20 eur uplatnená dôvodne (fakturovaná suma: 1 259,93 eur - uhradená suma: 1 057,73 eur = priznaná suma: 202,20 eur) a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

9. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná mala uhradiť žalobcovi sumu zodpovedajúcu 16 dňom, ktorú v tomto smere považovala za preukázanú a účelne vynaloženú, keď nepriznala sumu v rozsahu 2 dní nájmu náhradného vozidla. Žalovaná nerozporovala výšku doby nájmu, ktorá bola v rozsahu 70 eur s DPH/1 deň. S poukazom na uvedené skutočnosti mala uhradiť sumu 1 120 eur, ktorá suma zodpovedá 16-tim priznaným dňom (16 dní x 70 eur = 1 120 eur). Napriek uvedenému uhradila žalobcovi iba sumu 1 057,73 eur. Žalovaná v konaní tvrdila, že od priznaného poistného plnenia bolo nutné odpočítať prevádzkové náklady, ktorých výšku nijakým skutkovo spôsobom nezdôvodnila, keď iba uviedla, bolo nutné odpočítať náklady, ktoré by poškodená vynaložila pri používaní vlastného motorového vozidla a to zmenu technickej hodnoty vozidla (ktorá predstavuje predpokladané zníženie technickej hodnoty vozidla za dobu jeho používania) a pevné prevádzkové náklady. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, že by sa žalovaná obohatila v konkrétnom prípade o sumu 62,27 eur (rozdiel v sume 1 120 eur a 1 057,73 eur) a že túto sumu by zaplatila v prípade, že by využívala vlastné motorové vozidlo. Nie je možné tvrdiť, že žalobca sa nepoužívaním jeho poškodeného motorového vozidla obohatil, keď sa po dopravnej nehode cena vozidla reálne znížila. Žalovaná v konaní nepreukázala, že by zo strany poškodenej došlo k úspore nákladov nepoužívaním poškodeného motorového vozidla, ako ani nepreukázala konkrétnu výšku.

10. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi tiež príslušenstvo pohľadávky v intenciách ust. § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. a § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý nárok podrobne zdôvodnil v bode 41. napadnutého rozsudku.

11. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie pri aplikácii § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď priznal žalobcovi, ktorého žalobe súd v celom rozsahu vyhovel, právo na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100%.

12. Včas podaným odvolaním domáha sa žalovaný zmeny napadnutého rozsudku a zamietnutia žaloby, resp. zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Úvodom akcentuje, že žalovaný priznal náhradu nájomného za 16 dní trvania nájmu, pričom poistné plnenie bolo znížené o neprimeranú dĺžku nájmu v rozsahu 2 dní. Žalovaný určil dĺžku prenájmu v primeranej dobe s ohľadom na čas opravy zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun poškodeného vozidla medzi jednotlivými pracoviskami a čas súvisiaci s prestojmi zo strany žalovaného. Na podporu svojich záverov žalovaný poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8Co/131/2019 a Mestského

súdu Bratislava IV sp.zn. 52C/36/2024 zo dňa 3.10.2024. Pokiaľ servis nevie vykonať opravu vozidla vo výrobcom stanovených termínoch, či už z kapacitných alebo akýchkoľvek iných dôvodov a v súvislosti s jeho činnosťou vzniknú na jeho strane neodôvodnené prestoje, nemôže byť škoda, ktorý vznikne následne z týchto dôvodov prenesená automaticky na žalovaného. Nejde v takom prípade o príčinnú súvislosť takejto škody so škodovou udalosťou. Za škodu má v takomto prípade zodpovedať autoservis. Bremeno zodpovednosti za postup servisu nemôže byť presunuté na žalovaného, ktorý uvedenú skutočnosť nijak nevedel ovplyvniť, a to ani v prípade, ak ide o jeho „zmluvný servis“, pretože nie je v kapacitných možnostiach žalovaného sledovať dĺžku každej jednej opravy a túto priebežne voči servisu namietat.

14. Žalovaný na preukázanie tvrdených skutočností predložil súdu odborné vyjadrenie, znalecký úkon č. 26/2024 vypracované Ing. Evou Zachardovou (ďalej aj len „Odborné vyjadrenie“) znalcom z odboru doprava cestná, ktoré si nechal vypracovať. Znalčka Ing. Eva Zachardová v závere svojho Odborného vyjadrenia uviedla: „Zároveň je potrebné uviesť, že rozsah a charakter poškodenia vozidla Volkswagen zachytený na predloženej fotodokumentácii (z predložených podkladových materiálov je možné konštatovať, že vozidlo Volkswagen nemá v poškodených miestach ostré, resp. inak nebezpečné hrany), je možné v súvislosti s predpismi pre technické kontroly vozidiel (posúdením spôsobilosti vozidla na prevádzku v cestnej premávke), vyhodnotiť ako nasledovnú chybu: 6.1.4.SK 1 - Nárazník alebo zariadenie proti podbehnutiu je ľahko poškodené alebo deformované. Neohrozuje však bezpečnosť premávky (vyhodnotenie chyby - A)“. S prihliadnutím k vyhodnoteniu danej chyby je možné konštatovať, že sa jedná o ľahkú chybu, t.j. vozidlo s takouto chybou je spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke. Poškodenia, ktoré sa na vozidle Volkswagen v súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 24.07.2023 nachádzali, boli iba vizuálneho charakteru (neohrozovali bezpečnosť cestnej premávky a neovplyvňovali funkčnosť vozidla). Na podporu svojich záverov poukazuje odvolateľ na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11Co/38/2024-135 zo dňa 20.11.2024.

15. Odvolateľ uvádza, že znalčka v závere svojho Odborného vyjadrenia uviedla: „Na základe preštudovania predložených podkladových materiálov je možné konštatovať, že samotná oprava vozidla Volkswagen Passat, EČV:A., VIN D. v rozsahu, ako bolo vozidlo Volkswagen poškodené pri škodovej udalosti zo dňa 24.07.2023, trvá 12,4 hodiny, t.j. cca 2 pracovné dni. S prihliadnutím k celkovému procesu opravy vozidla Volkswagen v autoopravovni je možné považovať z technického hľadiska za primeranú dĺžku opravy vozidla Volkswagen v rozsahu, ako bolo poškodené pri škodovej udalosti dňa 24.07.2023 v úrovni cca 12 pracovných dní. S prihliadnutím na reálnu dĺžku samotnej opravy 12,4 hodiny, t.j. cca 2 pracovné dni, obsahuje uvedený čas aj výraznú časovú rezervu. Vyššie uvedený čas 12 pracovných dní ale uvažuje s využitím jedného pracovníka autoopravovne na všetky úkony súvisiace s opravou vozidla. Je nutné ale uviesť, že viaceré úkony je možné vykonávať v jednom čase viacerými pracovníkmi servisu samostatne a nezávisle od seba, čím by sa mohol uvedený časový rozsah opravy cca 12 pracovných dní skrátiť na 11 pracovných dní, čo predstavuje 15 kalendárnych dní. Vzhľadom na vyššie uvedené je možné uvažovať z technického hľadiska s primeraným časovým rozsahom opravy vozidla Volkswagen v rozsahu, ako bolo poškodené pri škodovej udalosti zo dňa 24.07.2023 v úrovni cca 11 pracovných dní, t.j. 15 kalendárnych dní. Žalovaný priznal nárok na zapožičanie náhradného vozidla na dobu 16 dní, pričom znalčka uviedla ako maximálnu dĺžku doby opravy 11 pracovných dní, t.j. 15 kalendárnych dní, v ktorých je už zahrnutá aj výrazná časová rezerva na ďalšie úkony autoopravovne. Súd sa však s predloženým odborným vyjadrením vysporiadal nedostatočne, a to aj vzhľadom na to, že toto vyjadrenie obsahuje znaleckú doložku v zmysle § 209 ods. 2 CSP.

16. Doba vykonávania opravy, tak ako bola preukázaná v konaní, predstavuje výrazné prekročenie primeranej doby na opravu poškodeného motorového vozidla. Žalovaný má za to, že pri určení primeranej dĺžky opravy a na to nadväzujúcej doby nájmu náhradného vozidla postupoval správne a v súlade so stanoviskom NBS k danej otázke. Podľa Národnej banky Slovenska poškodený nárok na náhradu nákladov za zapožičanie náhradného motorového vozidla po splnení nevyhnutnosti a účelnosti zapožičania, a to iba v primeranom rozsahu v súvislosti s kategóriou zapožičaného náhradného vozidla, s cenou zapožičania náhradného vozidla a iba po primeranú dobu zapožičania náhradného vozidla. Znalci sa pritom v celej posudkovej časti absolútne nevyjadrujú k posúdeniu časového rozsahu opravy, ale len k skutočnostiam, ktoré sú pre vec absolútne irelevantné. Žalovaný vo svojom Vyjadrení zo dňa 20.01.2025 skutkovo odôvodnil, prečo došlo k predĺženiu „vystavenia krycieho listu.“ Z „Oznámenia o poistnom plnení“ zo dňa 2.10.2023 (t.j. krycieho listu) vyplýva, že autoservisom vyfakturované „poškodenie blatníka v plnom rozsahu nemá súvis so škodovou udalosťou zo dňa 24.7.2023.“ Uvedená skutočnosť pritom vyplývala až po doručení faktúry autoservisom, pričom žalovaný pre odstránenie

pochybností požiadal obhliadajúceho technika o vyjadrenie sa k uvedenej otázke . Obhliadajúci technik uviedol: „ Poškodený úchyt zadného nárazníka určite nebol spôsobený vozidlom vinníka, ale vznikol až po demontáži dielu v servise úmyselne (poškodený úchyt je v hornej časti pri blatníku).“ Z uvedeného dôvodu muselo dôjsť zo strany žalovaného k prepočítaniu skutočnej výšky škody uvedenej na faktúre autoservisu, čo predĺžilo dobu „vystavenie krycieho listu“ zo strany žalovaného. Z uvedeného však ale vyplýva, že danú skutočnosť nie je možné pričítať na ťarchu žalovanému, ale len servisu. S touto skutočnosťou sa konajúci súd v odôvodnení svojho rozsudku vôbec nevysporiadal. Podľa názoru žalovaného už v deň ukončenia opravy mal poškodený reálnu možnosť si auto z autoservisu vyzdvihnúť. Žalovaný uvádza, že autoservis je povinný informovať poškodeného o ukončení opravy v rámci svojho zmluvného vzťahu s ním. Pokiaľ by došlo v tomto smere k pochybeniu autoservisu, nemôže byť táto okolnosť na ťarchu žalovanému. Nájom za deň 22.09.2023 rozhodne nie je v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou tak, ako to uviedol súd vo svojom rozhodnutí. Pokiaľ skutočné poškodený bol v situácii, že nevyhnutne potreboval svoje motorové vozidlo, mohol si ho vyzdvihnúť už v deň ukončenia opravy 21.9.2023. V danej súvislosti odvolateľ poukazuje na Nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023, a to prvú časť bodu 20, z ktorého cituje, cit.: „Krajský súd v odôvodnení namietaného rozsudku určil moment zániku účelnosti nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla poškodeným v závislosti od toho, či ide o škodu čiastočnú alebo totálnu. V prípade čiastočnej škody krajský súd dospel k záveru, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. V tejto časti sa ústavný súd s názorom krajského súdu stotožňuje.“. S poukazom na dané závery Ústavného súdu SR je odvolateľ toho názoru, že nájom náhradného vozidla môže byť účelným len do okamihu skončenia opravy. V danej súvislosti na podporu svojej argumentácie žalovaný poukazuje tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/46/2024 zo dňa 27.6.2024, sp.zn. 8Co/136/2024 zo dňa 26.11.2024 a Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Cob/33/2023 zo dňa 18.1.2024.

17. Záverom odvolateľ namieta, že konajúci súd sa dôsledne nevypriadal s otázkou účelnosti nájmu náhradného vozidla. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právna predchodkyňa žalobcu náhradné vozidlo vrátila dňa 22.09.2023, teda pred dorúčením krycieho listu žalovaným, čím je podľa názoru žalovaného výrazne spochybnená účelnosť nájmu náhradného vozidla. Žalovaný namieta, že konajúci súd sa týmito skutočnosťami vo svojom rozsudku vôbec nezaoberal. Súd prvej inštancie sa tiež v súvislosti s účelnosťou nájmu náhradného vozidla nevysporiadal s ďalšou skutočnosťou, ktorá vyplynula z dokazovania. A to konkrétne z Dotazníka pre poškodeného k škodovej udalosti č. 9571830359 predloženého žalobcom, podľa ktorého bola poškodená držiteľkou viacerých motorových vozidiel. Záverom žalovaný uvádza, že vyčíslená náhrada škody by mala byť podľa jeho názoru aj v súlade s ustanoveniami vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku.

18. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny, v podrobnostiach poukazujúc na skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

19. Pokiaľ žalovaný v odvolaní uvádza, že určil dĺžku nájmu v primeranej dobe s ohľadom na potrebný rozsah vykonávaných prác, atď. žalobca argumentuje, že sa jedná len o interné výpočty žalovaného, ktoré uskutočnil bez toho, aby disponoval dostatkom informácií od servisu ohľadom priebehu opravy.

20. Počet normohodín uvedených vo faktúre nikdy neodzrkadľuje reálny čas, ktorý pracovníci servisu strávili pri oprave vozidla. Autoservis totiž môže vyúčtovať len vynaloženú prácu stanovenú kalkulačnými programami. Servis potrebuje zrealizovať a ukončiť opravu čo najskôr, tak aby mu boli zaplatené náklady na opravu a na druhej strane aj sám poškodený má záujem na tom, aby mal svoje vozidlo čo najskôr k dispozícii. Neexistuje teda žiaden dôvod na to, aby poškodené vozidlo nezmyselne stálo v servise. Poškodený nemal nijakú možnosť ovplyvniť konanie značkového autoservisu a nebolo ani preukázané, že by autoservis mal reálne možnosti poškodené vozidlo opraviť v znalcom tvrdenej lehote 11 alternatívne 12 pracovných dní. Žalobca akcentuje, že je nevyhnutné vychádzať z reálneho obmedzenia poškodeného možnosti užívať jeho motorové vozidlo, teda z obdobia, kedy poškodený v dôsledku škodovej udalosti nemôže svoje vozidlo používať a je nútený svoje potreby riešiť zabezpečením náhradného motorového vozidla. Žalobca zdôrazňuje, že odborné vyjadrenie bolo vypracované len na základe podkladov, ktoré znaleckej organizácii poskytol žalovaný. Znalecká organizácia si nevyžiadala od servisu správu o priebehu opravy, informácie ohľadne pracovnej vyťaženia, vyťaženia pracovných nástrojov, pracovníkov autoservisu, ako ani objednanie a dodanie náhradných dielov. V odbornom vyjadrení je uvedené, že pri vypracovaní odborného vyjadrenia sa predpokladá bežná dostupnosť náhradných dielov pre daný typ vozidla. Už len táto skutočnosť preukazuje, že odborné vyjadrenie je hypotetické, nakoľko je zrejme, že znalec si od servisu nevyžiadala žiadne informácie ohľadne priebehu

opravy. Pokiaľ žalovaný poukazuje na skutočnosť, že vozidlo poškodeného bolo aj po škodovej udalosti plne pojazdné, žalobca akcentuje, že uvedené nebolo v konaní preukázané. Odhliadnuc od uvedeného je žalobca toho názoru, že niet rozdielu medzi tým, či vozidlo, ktoré sa nachádza v servise za účelom opravy je plne pojazdné alebo nepojazdné, keďže v čase, kedy sa na poškodenom vozidle vykonávajú opravné úkony, poškodený uvedeného vozidla užívať nemôže, a to bez ohľadu na to, či je pojazdné alebo nie je pojazdné. Ak by na predmetnom vozidle poškodený jazdil, konal by tak iba na vlastné riziko, keďže bez odstránenia poškodených častí vozidla nie je možné posúdiť, či škodovou udalosťou neboli poškodené aj ďalšie časti vozidla. S poukazom na vyššie citovaný Nález Ústavného súdu SR riešenie mu ponúka nájom náhradného vozidla, ktorého účelom je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu kedy môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Teda aj keď na vozidle poškodeného sa jednalo o závady, ktoré nečinili vozidlo prevádzkyschopnosti v cestnej premávke, poškodený bol počas týchto opráv obmedzený v jeho užívaní. Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu, je potrebné vychádzať predovšetkým z reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo.“ To, že je vozidlo pojazdné, ešte neznamená, že sa uvedené vozidlo považuje za technicky spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke. Zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v § 6 odsek 2 ustanovuje povinnosť pre prevádzkovateľa vozidla, ktorý nesmie prikázať a ani dovoliť, aby sa na jazdu použilo vozidlo, ktoré nespĺňa ustanovené podmienky, teda vozidlo, ktoré je technicky nespôsobilé na prevádzku v cestnej premávke. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v cestnej premávke možno prevádzkovať len vozidlo, ktoré je a) schválené na prevádzku v cestnej premávke (to sa nevzťahuje na ostatné cestné vozidlá a na ostatné zvláštne vozidlá), b) spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke a c) technicky spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke.

21. Poškodený má nárok na náhradné vozidlo počas celej dĺžky trvania faktického obmedzenia v užívaní svojho vlastného motorového vozidla, pričom faktické obmedzenie je ukončené, až keď poškodený disponuje svojim vlastným motorovým vozidlom. Pokiaľ má teda poškodený nárok na náhradné vozidlo až do času, kým nedisponuje svojim vlastným motorovým vozidlom, je nutné konštatovať, že nárok na náhradné vozidlo bol v prejednávanej veci dôvodný počas celej dĺžky jeho trvania.

22. Obrana žalovaného, že objektívny dôvod ukončenia nájmu náhradného vozidla nie je závislý na prevzatí opraveného vozidla, ale na ukončení opravy, bez ohľadu na to, kedy vystavil oznámenie o poistnom plnení (za opravu vozidla poškodeného poistnou udalosťou) nie je vzhľadom na skutkové zistenia správny, lebo prenáša na poškodeného náklady, ktoré majú byť kryté poistným plnením. Náhrada za nájom vozidla patrí za dobu od poistnej udalosti do prešetrovania poistnej udalosti a oznámenia o výške plnenia, pretože rovnaký záver sa uplatní v prípade, kedy poisťovňa plnení za nájom náhradného vozidla do času oznámenia/plnenia totálnej škody, keď oprava nie je účelná (bez ohľadu na to, či si poškodený nechá vozidlo opraviť). Poisťovňa nie je so svojim plnením poškodenému viazaná na vyčíslenie opravy zo strany autoservisu, pretože plnenie poskytuje na základe vlastného vyčíslenia. Z toho dôvodu pre posúdenie účelnosti nájmu motorového vozidla nie je rozhodný deň ukončenia opravy, ale deň oznámenia o poistnom plnení poškodenému.“ Nemožno sa stotožniť s názorom žalovaného, že pokiaľ poškodený bol v situácii, že nevyhnutne potreboval svoje motorové vozidlo, mohol si ho vyzdvihnúť z opravy už dňa 21.09.2023. Pokiaľ by bolo možné, aby si poškodený vyzdvihol vozidlo z opravy skôr, ako je vykonaná úhrada za opravu nepochybne by tak učinil, avšak žalovaný nepreukázal, že servis je ochotný vydať vozidlo z opravy skôr, ako je táto uhradená. Keďže sa poškodený rozhodol čakať na vystavenie krycieho listu poisťovňou, je zrejmé, že nemal dostatok finančných prostriedkov na uhradenie opravy. V danej súvislosti žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/129/2024.

23. Poškodený potvrdil účelnosť nájmu náhradného vozidla ako takú, keď pristúpil k čiastočnej úhrade poistného plnenia, pričom v oznámení o poistnom plnení nijakým spôsobom účelnosť nájmu ako takú nenamietal. Žalobca poukazuje na § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť. Zákaz dodatočnej zmeny dôvodu znamená, že poisťovňa (žalovaná) môže oprávnenosť zamietnutia dôvodiť iba závermi, ktoré sú uvedené v stanovisku poistenému. Na neskôr uvedené dôvody žalovanej sa neprihliada, a to ani v rozmere súdneho konania.

24. Odvolacia replika k vyjadreniu žalobcu v súdom stanovenej lehote podaná nebola.

25. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), vec preskúmal podľa § 389 a § 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a

contrario za použitia § 219 ods. 3 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

26. Jedným zákonných dôvodov pre zrušenie rozhodnutia je existencia vady konania, ktorá sa prejavila v takom nesprávnom procesnom postupe, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Jednotlivé čiastkové práva, ktoré tvoria obsah práva na spravodlivý proces, je možné vyvodiť predovšetkým z rozhodovacej činnosti ESLP. Patrí sem najmä právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnosť konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie veci. V naposledy spomínanom práve sú obsiahnuté princípy rovnosti strán, princípy rovnosti zbraní, princípy kontradiktórnosti konania, princípy spravodlivého vykonania dôkazov a právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

27. V posudzovanom prípade v nadväznosti na vznesené odvolacie námietky odvolací súd zistil zásah do práva žalovaného na spravodlivý proces spočívajúci v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom išlo o zásah takej povahy, že ho nebolo možné v odvolacom konaní napraviť.

28. Je potrebné mať na pamäti, že odôvodnenie rozhodnutia plní niekoľko funkcií. Predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu súdu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. Tým sa napĺňa jedno zo zákonných pravidiel konania – posilňovať dôveru účastníkov v správnosť rozhodovania, aby prijaté rozhodnutia fyzické a právnické osoby viedli k dobrovoľnému plneniu povinnosti. Ďalšou funkciou je kontrolná funkcia predovšetkým tých orgánov, ktoré budú rozhodnutie preskúmať. Presvedčivé odôvodnenie môže zamedziť zbytočnému uplatňovaniu opravných prostriedkov. Ak atribút presvedčivého odôvodnenia rozhodnutie súdu nenapĺňa, potom odvolací súd nemôže rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemôže si na záveroch rozhodnutia súdu prvej inštancie vybudovať svoje úvahy o veci, a čo je podstatné, ani účastníci proti nemu nemôžu náležite formulovať odvolacie námietky.

29. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu SR vyplýva, že vnútroštátny všeobecný súd sa musí v odôvodnení svojho rozhodnutia vyrovnávať s argumentom (resp. dať odpoveď na argument), ktorý je

Ad a) „relevantný“, „podstatný“, „významný“, resp. „týkajúci sa veci“ („relevant“, „important“, „pertinent“) a ktorý je zároveň

Ad b) „konkrétny“ („specific“), resp. „formulovaný dostatočne jasným a presným spôsobom“ („formulated in a sufficiently clear and precise manner“).

30. Odvolateľ v podanom odvolaní (okrem iného) namieta, že sa súd prvej inštancie nevyporiadal s relevantnou a konkrétnou námietkou, ktorú žalovaný vzniesol vo svojom vyjadrení zo dňa 20.1.2025. Uvedenú námietku vyhodnotil odvolací súd ako dôvodnú. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 20.1.2025 skutkovo zdôvodňuje, prečo došlo „k predĺženiu vystavenia krycieho listu“. Uvádza, že z oznámenia o poistnom plnení (krycieho listu) zo dňa 2.10.2023 vyplýva, že „poškodenie vlastníka v plnom rozsahu nemá súvis so škodovou udalosťou zo dňa 24.7.2023“. Uvedená skutočnosť pritom vyplynula až po doručení faktúry autoservisom, pričom žalovaný pre odstránenie pochybností požiadal obhliadajúceho technika o vyjadrenie sa k uvedenej otázke. Obhliadajúci technik uviedol: „poškodený úchyt zadného nárazníka určite nebol spôsobený vozidlom vinníka, ale vznikol až po demontáži diela v servise úmyselne (poškodený úchyt je v hornej časti pri blatníku)“. Z uvedeného dôvodu muselo dôjsť zo strany žalovaného k prepočítaniu skutočnej výšky škody uvedenej na faktúre autoservisu, čo predĺžilo dobu vystavenia krycieho listu zo strany žalovaného. Z uvedeného podľa mienky žalovaného vyplýva, že predmetnú skutočnosť nie je možné pričítať na ťarchu žalovanému. Prílohu vyjadrenia žalovaného zo dňa 20.1.2025 tvoril dôkaz – screenshot vyjadrenia obhliadajúceho technika a oznámenie o poistnom plnení zo dňa 2.10.2023.

31. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že obrana žalovaného bola relevantná (t.j. týkajúca sa veci) a zároveň konkrétna (t.j. formulovaná dostatočne jasným spôsobom). Za relevantný možno podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu (napr. vo veciach Hiro Balany v. Španielsko, § 28; Bochan v. Ukrajina, § 84; Krasulya v. Rusko, § 52) považovať taký argument, ktorý ak by bol vyhodnotený ako „opodstatnený“ (vecne správny), mal by vplyv na výsledok rozhodnutia vo veci. S námietkami takéhoto charakteru, ako je zrejme z ustálenej judikatúry Európskeho súdu a Ústavného súdu SR je povinný sa

súd vecne vysporiadať. Len na okraj odvolací súd podotýka, že to, že je námietka relevantná a konkrétna ešte nesvedčí aj o „opodstatnenosti“ (wellfounded), resp. vecnej správnosti argumentu. Posúdenie „opodstatnenosti“ inak relevantného argumentu, resp. inak relevantnej a konkrétnej námietky musí byť však predmetom úvah súdu, obsiahnutých v odôvodnení rozhodnutia. Žalovaný teda mal vzhľadom na uvedené právnoteoretické postuláty plynúce z judikatúry Európskeho súdu dostať konkrétnu odpoveď na v konaní prezentovanú obranu, čo sa však zo strany súdu prvej inštancie nestalo. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia žiadnym spôsobom na uvedenú konkrétnu a relevantnú námietku žalovaného nereagoval.

32. Z uvedených dôvodov musel odvolací súd s poukazom na ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP pristúpiť k zrušeniu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a vráteniu veci súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 391 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom sa súd prvej inštancie preskúmateľným spôsobom vysporiada so všetkými stranami konania produkovanými konkrétnymi a relevantnými argumentmi. Vzhľadom na prezentovaný dôvod zrušenia napadnutého rozsudku nemohol odvolací súd pristúpiť k vysporiadaniu sa s ďalšími meritórnymi námietkami odvolateľa.

33. Už v tomto štádiu konania však považuje odvolací súd za potrebné upriamiť pozornosť súdu prvej inštancie na vnútornú rozpornosť jeho skutkových záverov. V prejednávanej veci bolo nesporným, že autoservis vystavil faktúru za opravu motorového vozidla poškodené dňa 21.9.2023, poškodená si vozidlo vyzdvihla dňa 22.9.2023 a krycí list bol vystavený dňa 6.10.2023. Závery súdu prvej inštancie však uvedeným nesporným skutkovým zisteniam nezodpovedajú, naviac sú vzájomne protirečivé.

34. Zatiaľ čo v bode 34. napadnutého rozsudku súd prvej inštancie konštatuje, že si poškodená prevzala motorové vozidlo zo servisu deň po oprave motorového vozidla, v bode 38. napadnutého rozsudku naproti tomu súd konštatuje, že predmetné vozidlo bolo poškodené odovzdané až po vystavení krycieho listu zo strany žalovanej, resp. že si poškodená musela v danom prípade prenajať motorové vozidlo až do doručenia krycieho listu (krycí list vystavený 6.10.2023 – poznámka odvolacieho súdu). Naproti tomu v bode 39. rozsudku súd vyčísluje/zdôvodňuje nárok právneho nástupcu poškodenej len za obdobie od 5.9.2023 do 22.9.2023. Upozorniť je potrebné aj na zrejmu nesprávnosť obsiahnutú v bode 34. napadnutého rozsudku, kde súd prvej inštancie zrejme omylom uviedol, ako deň vystavenia faktúry autoservisom deň 22.9.2023 (konkrétne v rozsudku označený ako cit.: „22.092.2023“) hoci na faktúre autoservisu, ako je zrejmé, z obsahu súdneho spisu (č.l. 7 p.v., 8., 8p.v. spisu) je vyznačený deň 21.9.2023.

35. V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie preskúmateľným spôsobom vysporiada so všetkými relevantnými a konkrétnymi námietkami produkovanými stranami sporu, vrátane námietok produkovaných odvolateľom v podanom odvolaní, v zmysle ktorých súd prvej inštancie nezohľadnil, že poškodená bola držiteľkou viacerých motorových vozidiel, resp. že vyčíslená náhrada škody mala byť aj v súlade s ustanoveniami vyhl. č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku.

36. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)